

Een arrangement van Wellerman hebben diverse uitgevers al uitgegeven.

Mijn versie heb ik al langer op de plank liggen en wil deze daar toch niet laten liggen.

Dus, hier is ie !

10 partijen ,

Bezetting : Glockenspiel – Xylophone – Marimba 1
Marimba 2 – Timpani – Tenor/Tom - Drumset
Conga - Shaker/Cowbell – Bassdrum

Tijdsduur : 03'34"

Moeilijkheidsgraad : 3^e divisie

Prijs : 42,00 euro

www.drumsolutions.nl
Luister deze werken op onze website

Wellerman

De geschiedenis van de walvisvangst in Nieuw-Zeeland strekt zich uit van het einde van de achttiende eeuw tot 1965. In 1831 richtten de in het Verenigd Koninkrijk geboren Weller Brothers Edward, George en Joseph, die in 1829 naar Sydney waren geëmigreerd, een walvisvangststation op in Otakou nabij het moderne Dunedin in de Zuidereiland van Nieuw-Zeeland, zo'n zeventien jaar voor de eerste Britse nederzetting Dunedin. Op het eeuwfeest in 1931, sprak de Nieuw-Zeelandse gouverneur-generaal Lord Bledisloe en herinnerde zich hoe de Weller broers op het zeilschip 'Lucy Ann' hun reis naar Nieuw-Zeeland bracht. (het Weller broers bark) met heel wat rum en heel wat buskruit ... en sommige opvarende waren tenminste rumkarakters". Vanaf 1833 verkochten de gebroeders Weller proviand aan walvisjagers in Nieuw-Zeeland vanuit hun basis in Otakou, die ze hadden genoemd "Otago" in benadering van de lokale Māori-uitspraak. Hun werknemers werden bekend als "wellermen". In tegenstelling tot de walvisvangst in de Atlantische Oceaan en de noordelijke Stille Oceaan, beoefenden walvisvaarders in Nieuw-Zeeland de walvisvangst aan de wal, wat hen vereiste om de karkassen van walvissen op het land te verwerken. De industrie trok walvisvaarders naar Nieuw-Zeeland vanuit een breed scala van achtergronden, waaronder niet alleen de Britse eilanden, maar ook inheemse Amerikanen, Pacifische eilandbewoners en inheemse Australiërs. De walvisjagers waren afhankelijk van goede relaties met de lokale Maori-bevolking en de walvisindustrie integreerde Maori in de wereldeconomie en zorgde voor honderden huwelijken tussen walvisjagers en lokale Maori, waaronder Edward Weller zelf, die tweemaal getrouwd was met Maori-vrouwen, waardoor de Wellers worden gekoppeld aan een van de meest prominente lokale Māori-families, de Ellisons.

De songtekst beschrijft een walvisvaarder genaamd de " Billy o' Tea " en zijn jacht op een walvis . Het lied beschrijft hoe de bemanning van het schip hoopt dat een "wellerman" arriveert en hen voorraden luxe zal brengen. Volgens de vermelding van het lied op de website New Zealand Folk Song "werden de arbeiders van deze walvisstations (walvisjagers) in de baai niet betaald, ze werden betaald in slops (confectiekleding), sterke drank en tabak. Het refrein gaat verder terwijl de bemanning hun vertrouwen bezingt dat de "tonguin" de laatste stap van hun benarde situatie zal zijn. Tonguing in deze context verwijst naar de praktijk van snijstrips walvissen blubber te maken tot olie. De volgende verzen beschrijven de vastberadenheid van de kapitein om de walvis in kwestie binnen te halen, zelfs als de tijd verstrijkt en het viervoudige van de walvisboten verloren gaat in de strijd. In het laatste couplet vertelt de verteller hoe de Billy o' Tea nog steeds wordt beschouwd als opgesloten in een voortdurende strijd met de walvis, waarbij de wellerman "zijn vaste oproep" doet om de kapitein en de bemanning te versterken.

Percussion Ambassadors

Bij ieder slagwerk concert of als begeleiding van een orkest klein of groot, zijn alle spelers die een slagwerk instrumenten bespelen eigenlijk fantastische ambassadeurs. Zij promoten slagwerk op zijn best. Zij laten zien wat mogelijk is.

Dit werk met 7 partijen en 10 instrumenten Kun je laten horen wat je in je mars hebt op medium niveau.

Bezetting: Snare – Bongos – Tímables – Toms(3) – High bass – Timpani – Hihat/Cymbal/Triangle-Cowbell

Tijdsduur : 04'25"

Moeilijkheidsgraad : +/- 3^e divisie

Prijs : 45.00 euro